

DECLARACIÓ DE LA SEVA SANTITAT EL DALAI LAMA EN EL 45è
ANIVERSARI DE L'AIXECAMENT POPULAR TIBETÀ
10 DE MARÇ DEL 2004

Avui commemorem el 45è aniversari de l'Aixecament Popular Tibetà de 1959. Vull retre homenatge als homes i dones tibetans que amb la seva valentia van donar les seves vides per la causa de la llibertat tibetana. Se'ls recordarà sempre.

Aquest any es compleixen 50 anys des de la meua visita a la Xina el 1954, per tal de conèixer els líders d'aquell moment, i en particular Mao Tse-Tung. Recordo molt bé que vaig iniciar aquell viatge molt preocupat pel futur del Tibet. Tots els líders que vaig conèixer em van assegurar que la presència xinesa al Tibet anava encaminada al benestar dels tibetans, i a l'ajut al desenvolupament del Tibet. Durant la meua estança a la Xina també vaig aprendre sobre l'internacionalisme i sobre el socialisme, cosa que m'impressionà molt. Així doncs, vaig tornar al Tibet ple d'optimisme, i amb la confiança que s'arribaria a una coexistència pacífica i de mutu benefici. Desgraciadament, al poc temps de la meua tornada, la Xina es va trobar en una revolta política deguda a les seves campanyes polítiques radicals. Aquests fets van tenir un fort impacte vers el Tibet i van donar lloc a una repressió encara més contundent i una major rigidesa, que va culminar amb l'Aixecament Popular Tibetà el març de 1959.

Confio que aquest any 2004 s'aconsegueixi avançar cap a una millora de les nostres relacions amb el govern de la Xina. Igual que el 1954, continuo amb força per buscar una solució de mutu benefici tant pels problemes i preocupacions de la Xina com per aconseguir una vida en llibertat, pau i dignitat del poble tibetà. A pesar de les dècades de separació que ens hem vist obligats a suportar, el poble tibetà continua dipositant en mi una enorme confiança i esperança. Sento tenir una gran responsabilitat d'actuar com el seu portaveu de la llibertat. El fet que el president Hu Jintao tingui coneixement de la situació i dels problemes del Tibet pot ser un factor positiu a l'hora de resoldre la qüestió tibetana. Estic, per tant, disposat a reunir-me amb els líders actuals de la República Popular de la Xina en un intent d'aconseguir una solució de mutu acord pel problema tibetà.

Els meus enviats van establir contacte directe amb el Govern xinès en dos viatges a la Xina el setembre del 2002 i el maig-juny del 2003. Això va provocar un avanç positiu i reconfortant que va començar sota la presidència de Jiang Zemin. El problema del Tibet és complex i de vital importància tant pel poble tibetà com pel xinès. Per tant, requereix unes cuidades consideracions i unes serioses deliberacions abans que es pugui prendre cap decisió. Fer portar aquest procés a una decisió d'èxit requereix temps, paciència i determinació. De tota manera, considero que és de la màxima importància mantenir l'ímpetus i intensificar i aprofundir aquest procés mitjançant una sèrie de reunions i discussions regulars cara a cara. Aquesta és l'única manera de reduir la desconfiança i els malentesos que existeixen, així com d'augmentar la confiança.

Per tant, he donat instruccions als meus enviats per a que visitin la Xina el més aviat possible per tal de continuar aquest procés, i espero que puguin realitzar aquest viatge el més aviat possible.

Això ajudarà a fomentar la confiança en el procés actual, tant entre els tibetans com entre els nostres amics i simpatitzants de tot el món, encara que molts d'ells es mantenen bastant escèptics pel que fa a la bona voluntat de Beijing per entaular un veritable procés d'apropament i diàleg.

La situació actual del Tibet no beneficia ni els tibetans ni el Govern de la República Popular Xina. Els projectes de desenvolupament que el Govern xinès ha posat en marxa al Tibet – suposadament per beneficiar el poble tibetà – tenen uns efectes negatius sobre la particular identitat cultural, religiosa i lingüística del poble tibetà. Cada vegada arriben més colons xinesos al Tibet, donant lloc a la marginació econòmica i cultural del poble tibetà. Els tibetans necessiten una millora de la qualitat de vida, que es restauri el medi ambient del Tibet i que hi hagi llibertat per a decidir un model apropiat de desenvolupament.

M'alegro molt per la llibertat donada a Ani Phuntsok Nydrol, sense deixar de reconèixer la injustícia de la seva condemna, i seguim demanant que es posi en llibertat a tots els presos polítics al TIBET ja que no s'ha vist cap millora significativa de la situació dels drets humans en el Tibet. Les violacions dels drets humans estan dissenyats per tal d'impedir que els tibetans, com a poble, puguin exercir la seva pròpia identitat i cultura. Aquestes violacions són el resultat d'unes polítiques de discriminació racial i cultural i de la intolerància religiosa.

En aquest context, molts individus i governs de tot el món ens encoratgen, i els donem les gràcies per haver demanat a la República Popular de la Xina que resolgui la qüestió del Tibet mitjançant unes negociacions pacífiques. Encapçalada per la Unió Europea i els Estats Units, la comunitat internacional s'està adonant cada vegada més que el tema del Tibet no són només les violacions de drets humans, sinó també té una naturalesa política més profunda que mereix ser resolta mitjançant unes negociacions.

També em donen forces les recents millores en les relacions entre la l'Índia i la Xina. Sempre havia considerat que una major comprensió i unes millors relacions entre l'Índia i la Xina, les dues nacions més poblades del món, eren de gran importància per a la pau i l'estabilitat d'Àsia en concret i del món en general. Crec que unes millors relacions entre aquests dos països crearan un ambient polític més propens a una solució pacífica de la qüestió tibetana. També estic convençut de que l'Índia pot i ha de jugar un paper constructiu i decisiu en la resolució del problema tibetà. El meu *Mètode del Camí del Mig* hauria de considerar-se com una política sobre el Tibet acceptable per a l'Índia, ja que enfoca el tema tibetà dins el marc de la República Popular de la Xina. Una solució al tema tibetà mitjançant aquest mètode també ajudaria a que l'Índia pogués resoldre moltes de les seves disputes amb la Xina.

Han passat 54 anys des que s'establí la República Popular de la Xina. Durant el mandat de Mao Zedong es va posar molt d'èmfasi en la ideologia, mentre que Deng Xiaoping es va centrar principalment en el desenvolupament econòmic. El seu successor, Jiang Zemin, va ampliar la base del Partit comunista en permetre que la gent adinerada pogués unir-se al partit mitjançant la seva teoria dels "Tres Representants". Recentment, Hu Jintao i els seus col·legues han aconseguit una transició pacífica del liderat i durant les últimes dècades la Xina ha progressat molt, però també hi ha hagut defectes i errades a diversos sectors, inclòs l'econòmic. Una de les causes principals d'això sembla ser que és la incapacitat de tractar la veritable situació actual i d'actuar en conseqüència. Per tal de conèixer la veritable situació actual és necessari que hi hagi llibertat d'informació.

La Xina està travessant un procés de canvi profund. Crec que perquè aquest canvi es faci amb suavitat i sense caos ni violència, és essencial que hi hagi més obertura i major llibertat d'informació i conscienciació entre el públic. Hem de buscar la veritat entre els fets, uns fets no falsificats. Sense això, la Xina no pot aconseguir una veritable estabilitat. Com pot haver estabilitat si encara s'han d'amagar les coses i la gent no pot expressar els seus veritables sentiments?

Sóc optimista respecte de la Xina i la seva capacitat d'obrir-se més i de fer-se més democràtica. Durant molts anys he lluitat per que el canvi i la transformació de la Xina es fes amb suavitat i sense grans alteracions, cosa que beneficiarà no només al poble xinès sinó també a la comunitat internacional.

La aparició de la Xina com a potència regional i global porta preocupacions, desconfiança i por respecte del seu poder. El fet que sigui l'amfitrió pels Jocs Olímpics i l'Expo ens ajudarà a disminuir aquestes preocupacions. Si Beijing no tracta la falta de drets civils i polítics bàsics dels seus ciutadans, especialment en relació a les minories, la Xina continuarà tenint dificultats per tranquil·litzar la comunitat internacional demostrant que és una potència pacífica, responsable, constructiva i amb vistes vers el futur.

La qüestió tibetana representa un repte i una oportunitat perquè la Xina en vies de maduresa actuï com un jugador global emergent mirant cap al futur i amb uns valors d'obertura, llibertat, justícia i veracitat. El fet de tractar la qüestió del Tibet de manera constructiva i flexible farà molt per crear un clima polític de confiança i obertura, tan nacionalment com internacional. Una resolució pacífica de la qüestió tibetana tindria un impacte positiu enorme pel que fa a la transició i la transformació de la Xina cap a una societat moderna, oberta i lliure. Existeix, doncs, una gran oportunitat perquè el lideratge xinès actuï amb coratge i visió de futur en la resolució de la qüestió tibetana d'una vegada per totes.

Voldria aprofitar aquesta oportunitat per expressar el meu aprecí i gratitud al suport constant que hem rebut a tot el món. També voldria expressar una vegada més, en nom dels tibetans, el nostre aprecí i gratitud al Govern de l'Índia per la seva inquebrantable i incomparable generositat i recolzament.

Amb les meves oracions pel benestar de tots els éssers conscients

El Dalai Lama

10 de març del 2004